

Dragoste la malul mării

Gabriel Stănciulescu

Dragoste la malul mării

Te invit să-ne iubim la malul mării,
Să cerem valurilor ocrotire,
Tot ce a fost greșit să dăm uitării...
Să ne iubim fierbinte și-n neștire.

Noaptea ne-a oferit clipe unicat,
Rafale de senzații infinite,
Nu am realizat că pofta-i un păcat...
Te vreau, te vreau, cu sufletul, iubite!

Când soarele-și va revărsa căldura,
Nu vrem să știm de timp și întuneric,
Vom respecta endemic geamandura
Ce va veghea sărutul tău feeric.

Dacă dorim ne vom scălda în mare,
Raza lunii va reflecta pe trupuri,
Un licăr va luci, discret, din zare
Și o briză va împrăștia săruturi.

Ne vom privi în ochii încercănați,
Dar oboseala o vom lăsa uitării,
Vom fi curând doritori și însetați
De dulcea dragoste... la malul mării.

Autor: Gabriel Stănciulescu